

Pravé a falešné náboženství

Jak odhalit podvod?

Radim Passer

18.

Radim Passer

Pravé a falešné náboženství Jak odhalit podvod?

Milost vám a pokoj od Boha našeho a Pána Ježíše Krista. Na úvod se vrátíme zase k minulé přednášce. Jak říká Boží slovo, tak bych chtěl říci, že to bylo asi šestnáct z vás, kteří přišli na konci přednášky dopředu na výzvu, že byste se chtěli dát pokřtít a následovat ve vašich životech Pána Ježíše Krista. Chtěl bych k tomu přečíst jeden citát z Bible, který je u Lukáše v 15. kapitole, kde říká Ježíš Kristus: „**Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání.**“ Luk. 15:10. Myslím si, že celé nebe bylo naplněno radostí, když mohli vidět, co se děje tady v České republice.

V minulé přednášce jsme se zabývali tou nejdůležitější svatbou v životě člověka, kterou je křest. Řekli jsme si z Bible, že se jedná o veřejné stvrzení vědomého rozhodnutí se pro Krista. Jaký je význam křtu?

1. Křtem vyznáváme naši víru ve smrt, pohřbení a vzkříšení Ježíše Krista. Vyznáváme naši víru v to, že Ježíš zemřel za naše hříchy.

2. Vyznáváme, že i my jsme zemřeli hříchu, a že v moci a síle, kterou nám Bůh dává skrze Ducha svatého chceme žít v poslušnosti všem Božím přikázáním.

3. Veřejně vyznáváme naši víru, že jsme se nově narodili z vody a z Ducha k novému životu v Kristu. K novému životu, který začíná tady, na této zemi, ale který vede až do věčnosti.

I dnes večer budeme studovat Bibli a tak poprosím, abychom i dnes na úvod sklonili naše hlavy ke krátké modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl s vděčností ve svém srdci poděkovat za to, že jsme se znovu mohli setkat, abychom studovali tvé slovo. A tak i dnes večer tě chci poprosit, abys skrze Ducha svatého jsi tady působil mezi námi. Dej nám prosím moudrost, abychom z tvého slova dokázali správně porozumět tomu, co ty nám chceš říci. A za to tě prosíme ve jménu našeho drahého Spasitele Pána Ježíše Krista. Amen.

Dnešní téma je určitě důležité, ale není jednoduché, protože toto dnešní téma může bořit určitá paradigmatata, určité ustálené názory, které se možná týkají mnohých lidí. A začneme opět i dnes příběhem.

Příběh:

Jeden z nejproslulejších podvodů, o kterém se ví, se odehrál ve 2. polovině šedesátých let 20. století. David Stein, bystrý mladý Francouz, namaloval více než 400 imitací světově známých mistrů. Mezi jinými zfalšoval Picassa, Chagalla, Renoira a van Gogha. Podepsal je skutečnými jmény známých umělců a obrazy vydával za originály. Bylo to mistrovské dílo podvodu, natolik zdařilého, že tyto obrazy byly prohlášeny za originály. Dodnes se podařilo odhalit pouze necelou třetinu z nich. Stein byl uvězněn v r. 1972 ve vězení Sing Sing v USA. Pak následně pobýval v Paříži. Na svobodu byl propuštěn v r. 1980. Během svého pobytu ve vězení Stein změnil postoj a rozhodl se malovat obrazy pod svým vlastním jménem. David Stein zemřel v r. 1999, ale po svém propuštění z vězení se stal světově známým umělcem a lektorem. A o čem vlastně přednášel? Mohlo by nás napadnout. O tom, co uměl nejlépe. Jak odhalit podvod. Všichni musí uznat, že Stein předvedl, že není vždy jednoduché podvod odhalit, a to dokonce ani pro největší profesionály. Ale ať byl Stein sebechytřejším podvodníkem, tak to není nic ve srovnání s prvním a nejzákeřnějším ze všech podvodníků, se satanem.

Ježíš Kristus jej nazývá vrahem od počátku a otcem lži. To znamená, že nejdříve nám něco nalže, aby nás podvedl a svedl a nakonec nás, když to řeknu úplně natvrdo, nakonec nás zabije, a to tak, že nás svým podvodem připraví o věčný život. V tom spočívá to, že satan je nazýván vrahem, protože jeho jediným cílem je, co nejvíce lidí na této zemi, pokud možno úplně všechny připravit o dar věčného života. Pokud se mu to podaří, tak na Božím soudu zemřeme tzv. věčnou smrtí. Tedy smrtí, ze které už není žádné další vzkříšení. Co se týče podvodů, předstírání a falše, tak ďábel je bez konkurence. Samo sebou ale, že nejedná otevřeně. Podvodníka, který se neskrývá, není těžké odhalit. Pracuje mnoha způsoby, např. i prostřednictvím různých lidí mocí a vlivů, protože kdyby byl otevřeným nepřítelem Boha a pravdy, takže by to bylo na první pohled zřejmé, tak by hrozilo zcela minimálně, že by se nějaký křesťan, následovník Ježíše Krista, mohl nechat podvést.

Satanovi se můžeme dostat ze spárů pouze tím, že odevzdáme naše životy Ježíši Kristu. Proto zcela logicky zaměřuje svou hlavní pozornost na Kristovi následovníky. Proto, aby je svedl. Pracuje skrytě, nežádka zamaskován, na první pohled neškodně a častokrát i v hávu křesťanského náboženství a vynalézavě směšuje pravdu s bludem, aby

odvedl lidi od skutečného uctívání Pána Boha. Po pravdě řečeno po tisíce let k tomuto zřůdnému účelu vycvičil všechny svoje schopnosti, aby lhal, sváděl, ničil a zabíjel. Aby zabíjel lidi, za které milující Bůh poslal zemřít svého jediného Syna.

Bůh nás však nenechává na milost či nemilost tohoto arcipodvodníka. Prostřednictvím Bible nás varuje před všemi svody poslední doby, tedy doby, ve které my dnes žijeme. Bible říká, že Daniel měl sen o šelmách vystupujících z moře. Bylo to v r. 553 př. Kr., tedy 50 let poté, co dostal Daniel od Boha sen o velké kovové soše. Tento Danielův sen o šelmách, milí přátelé nebyl sen o nějaké prapodivné zoologické zahradě. Pojdme se podívat do Bible.

„Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého.“ Dan. 7:2-3. Tak tedy šelmy vystupující z moře. Co by to tak mohlo znamenat? Máte pocit, že vypadají docela mile? Zkusme najít klíč k výkladu tohoto proroctví v symbolech v samotné Bibli. Křesťané znají pravidlo, že Bible se vysvětluje Bibli. To znamená, že zdánlivě nesrozumitelný text nebo nesrozumitelný symbol na jednom místě, je vysvětlen na jiném místě Božího slova. V tomto snu se objevuje voda – moře. Řekněme si, co symbol vody znamená v Bibli. „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky.“ Zj. 17:15. A ve stejné kapitole knihy Daniel, říká Bůh Danielovi, co představují ony šelmy. Vody tedy představují národy, davy, rasy a jazyky. „Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi.“ Dan. 7:17. A verš 23. to ještě zpřesňuje: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království.“ Dan. 7:23. A tak Boží slovo jasně vyjadřuje, že šelma reprezentuje krále nebo přesněji řečeno království. Zvířata vystupující ze zalidněné oblasti země představovala tedy jisté národy, které měly vzniknout. Všimněme si, jak je popisuje Daniel. „A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojně se nažer masa!“ Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc.“ Dan. 7:3-6. Pojdme se podívat teď s trochou nadsázky, kdo získal titul šelma z Daniele sedmé kapitoly. Můžeme číst: „Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů.“ Dan. 7:7. Takže když se zajdete podívat do pražské Zoo, tak tam nenajdete ani jedno z nich. Každé toto symbolické zvíře má totiž zvláštní prvky, které nám pomohou pochopit toto vidění. Když Daniel uvažoval o tomto vidění se čtyřmi zvířaty, musel

si vzpomenout na sen slavného krále Nebúkadnesara. Sen o velké, kovové postavě. Už to bylo půl století, co měl tento sen. V obou snech symboly představovaly stejné čtyři říše starého světa. Pamatujete si, které to byly? Která byla první z těchto říší? Babylón. Která říše následovala? Médopersie. Která byla další? Řecko. A ta čtvrtá říše? Řím. Jakou událostí končil Danielův sen? Ten sen končil druhým příchodem Ježíše Krista. A jeho druhý příchod je spojen se založením jeho království Božího.

Pojďme zpět ke zvířatům z proroctví Daniele sedmé kapitoly. „**První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce.**“ Dan. 7:4. Co by mohlo lépe symbolizovat Babylón, tedy první světové impérium z těchto čtyř představených říší, představené také hlavou ze zlata vznešené sochy, nežli v tomto případě lev, tedy král zvířat? Používali staří babylóňané tento symbol jako znak své říše? Archeologové objevili v ruinách Babylónu právě symbol lva s orlími křídly. Měl jsem možnost tyto symboly objevené archeology vidět nedávno v berlínském pergamonském muzeu na vlastní oči. Lev je znám pro svou sílu a útočnost. Vojenská vítězství krále Nebúkadnesara byla nepřekonatelná. Rychlost, z jakou Babylón získal moc a rozšiřoval svou říši, je přiměřeně znázorněna právě orlími křídly. Pyšný a pompézní král Babylónu si představoval, že jeho království bude trvat na věky. Nepřipustil myšlenku, že by někdy světu mohl vládnout jiný národ. Tak, jak to už u velkých a mocných vládců bývá. Na cihly svých budov nechal vyrýt „Ať žije na věky.“ Skutečnost, že zvíře bylo pozvednuto od země, postaveno na nohy a dáno mu lidské srdce, může ukazovat na skutečnost, pozdějšího obrácení se tohoto slavného babylónského krále k Pánu Bohu. Tento příběh si můžete sami přečíst ve 4. kapitole knihy Daniel.

13. října r. 539 př. Kr. babylónské království představeno hlavou ze zlata na té kovové soše a lvem s orlími křídly z Daniele 7. kapitoly skončilo. Království, neboli říše representovaná druhým zvířetem – medvědem, nemůže být nic jiného než dobývající národ, tedy Médopersie. Stejně království, které představují stříbrné paže a prsa obří kovové sochy. Při pohledu na medvěda ve svém snu Daniel řekl: „**Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra.**“ Dan. 7:5. Medvěd postavený tváří k jedné straně symbolizuje jednak krutost a jednak v koaličním partnerství Médopersie měli Peršané převahu nad Médy. Daniel řekl, že medvěd měl tři žebra v puse mezi zuby. Bible ale neidentifikuje jejich význam. Bibličtí vykladači však na základě dějin věří, že ta tři žebra mohla představovat Lýdii, Babylón a Egypt. Tedy tři nejdůležitější teritoria, která byla dobyta médkoperskou armádou. A krutý medvěd, jak čteme v Bibli, tak vstal a hojně se nažral masa. Perská

říše vládla dvě staletí. I když se mohla zdát dravá a silná, Bůh ve snu zjevil Danielovi, že povstane jiné zvíře, tedy jiné království. Můžeme číst: „Hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři ptačí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc.“ Dan. 7:6. Pomalého medvěda nelze srovnávat s rychle běžícím leopardem. Stejně tak se perské armády nemohly ubránit před rychlým postupem Alexandra Velikého, který za méně než 12 let dobyl svět. Bronzové břicho sochy v prorockém snu krále Nebúkadnesara představovala třetí světovou říši, tedy Řecko, podobně, jako leopard v Danielově vidění. Čtyři křídla popisují velikou rychlost Alexandrových vojsk. Porazil perského krále Daria III. v bitvě u Arbely v r. 331 př. Kr., a tak se stal vládcem největší světové říše, kterou do té doby svět zažil. Pouze u této šelmy je rovněž zmíněna také její vladařská moc. Řecko se totiž stalo mocností nejen geografickou, ale také i kulturní a filosofickou. Řecké myšlení ovlivnilo mentalitu národů a vtisklo západní civilizaci její podobu.

Čtyři hlavy leoparda znamenaly čtyři části Řecka. V Danieli v 8. kapitole můžeme číst souvislosti s tímto proroctvím. „Vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu.“ Dan. 8:22. Historie ukazuje, že řecká říše byla skutečně rozdělena na čtyři části. Alexandr zemřel ve věku 32 let. Tedy 7 let po jeho velkém vítězství u Arbely. Ještě než byl pohřben, tak už začal boj o moc. Nejdříve mezi jeho příbuznými a později mezi jeho vojenskými vůdci. Nakonec získali nejvyšší moc čtyři Alexandrovi generálové. Po bojích a vraždách měla leopardí šelma Řecko čtyři hlavy. Byli to Kassandros, Lýsimachos, Ptolemaios a Seleukos. Většině z nás stačí jedna hlava a stejně máme co dělat, abychom šli v životě správným směrem. Co by se asi stalo, kdyby měl člověk čtyři hlavy? Každá hlava by nejspíše usilovala o to, být první. A přesně to se také stalo řecké říši. Alexandrovi generálové byli nenasytí a ctižádostiví muži, kteří chtěli celé říši vládnout. „Jeden vytasil meč proti druhému,“ jak můžeme číst v knize *Alexandr Veliký* „a celá říše šla ke dnu ve spleti hádek.“ Z knihy *Historie Říma* pak můžeme číst toto: „Nepokoje a hádky pokračovaly mezi čtyřmi částmi říše až dokud nakonec řecká říše Alexandra Velikého nezanikla 22. června r. 168 př. Kr. v bitvě u Pydny, 155 let po jeho smrti.“

Ale jak to bylo s tím čtvrtým zvířetem, které Daniel viděl vystupovat po řecké říši? Anděl řekl Danielovi, že toto čtvrté království bude jiné než ostatní království. A zvíře, zobrazující toto království bylo nesmírně mocné a mělo obrovské zuby, které zničily jeho kořist. To představuje krutou a ničící moc. Stěží bychom našli přílehlavější popis římského impéria. Řím byl krutější a surovější než všechny předchozí říše. Dokonce zničil celé národy, nebo prodával jejich lidi do otroctví. Toto děsivé zvíře mělo železné zuby, zatímco čtvrté království v kovové soše, jak jsme se mohli dozvědět z Bible, reprezentovaly železné nohy. A toto

zvíře ze 7. kapitoly Daniele mělo železné zuby. Daniel byl zaražen tímto zvířetem a zvláště jeho deseti rohy. Můžeme číst: „**Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny.**“ Dan. 7:8. A ve 24. verši anděl vysvětloval Danielovi, že „**deset rohů – z toho království povstane deset králů.**“ Dan. 7:24. Vidíte, jak se Bible krásně sama vysvětluje. Není pochyb, že se Daniel v myslí vrátil k tomu půl století starému snu o soše z kovu, jejíž chodidla byla ze železa a z hlíny a reprezentovala rozdělení římské říše. Do r. 476 po Kr. barbarské kmeny severní Evropy z větší části zničili římskou říši. Sedm z těchto království dodnes v Evropě existují. Daniela ale nejvíce zaujal malý roh, který se tlačil přes oněch deset rohů a ve svém boji o nadvládu vytrhl tři rohy. Bible říká: „**Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale.**“ Dan. 7:8. Daniel si kvůli malému rohu dělal starosti. Můžeme číst: „**Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou.**“ Dan. 7:15. Co asi Daniela naplnilo hrůzou a proč ten detailní popis malého rohu ho tolik znepokojil? Odpověď dostáváme opět v Bibli. „**Ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je.**“ Dan. 7:21. Tedy tento malý roh vedl válku proti Božímu lidu. Dokonce ve 25. verši můžeme číst: „**Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.**“ Dan. 7:25. Daniel věděl, že tato předpověď se netýká obecné historie, tedy politiky, ale z textu je naprosto zřejmé, že to má co do činění s Božím lidem, s věrnými následovníky Pána Ježíše Krista. Tento malý roh vyhlásil válku proti svatým a dokonce určitou dobu nad nimi vítězil. Byla to očividně nepřátelská a pronásledující moc. Moc, kterou použil satan, aby vedl válku proti samotnému Bohu, aby vedl válku proti svatému Božímu lidu, aby vedl válku proti Boží pravdě. Daniel řekl: „**Já, Daniel, jsem se velice zhroutil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.**“ Dan. 7:28. Co je tedy tento malý roh? Můžeme jej nějak identifikovat? Podívejme se, jak Bible popisuje malý roh, aby bylo možné zjistit, jestli existuje nějaké odpovídající naplnění v historii. Daniel popsal čtvrtou šelmu, neboli čtvrtou světovou říši jako: „**strašné, příšerné a mimořádně mocné... a mělo deset rohů.**“ Dan. 7:7. A Daniel dále říká, že deset rohů představovalo „**deset králů.**“ Dan. 7:24. Deset králů, kteří povstanou. Po pádu Říma, jak víme i z historie, nepřichází další světová říše. Na historické scéně se podle proroctví objevuje rozdělení římské říše, jehož výsledkem bude deset menších království. A historie potvrzuje tuto část Danielova proroctví. Historici vypovídají, že po rozdělení Říma, které bylo dokončeno v r. 476 po Kr., že poté bylo římské impérium rozděleno. Podle knihy britského historika Edvarda Elita přívrženci barbarských

kmenů útočili na římské impérium v letech 351-476 po Kr. Následující seznam uvádí jména těchto kmenů a jejich současné pojmenování.

Alemáni – Němci, Burgundi – Švýcaři, Frankové – Francouzi, Lombardi – Italové, Saxoni – Angličané, Suevové – Portugalci, Vizigoti – Španělé. Další, kteří vyhynuli nebo splynuli s ostatními národy – Herulové, Ostrogoti a Vandalové. To je těch deset rohů ze čtvrtého zvířete, které viděl Daniel.

Podle proroctví měl malý roh vyrůst a získat moc po těch deseti rozích, což znamená po rozdělení římské říše. „**A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný ... a sesadí tři krále.**“ Dan. 7:24. Koncem 5. stol. po Kr. byli Herulové poraženi vládcem Zenou. Další vladař císař Justinian, zničil Vandaly v r. 534 a pak zlomil moc Ostrogotů ve válce v letech 536-552. Tak byly tři rohy z Danielova proroctví vytrženy. V té době vydal Justinian dekret, podle kterého se římský biskup, nebo-li papež, stal náboženským vůdcem západní římské říše. Daniel také předpověděl, že malý roh bude jiný, než ta ostatní království. „**...ten se bude od předchozích lišit...**“ Dan. 7:24. Lišil se skutečně v něčem?

Ostatní království měla politickou moc. Malým rohem se stala náboženská instituce, která ovládla i politickou moc. Vše nasvědčuje, že prorocký prst ukazuje zcela nepochybně na římské papežství jako na malý roh z Daniele ze 7. kapitoly, jak to také tvrdili protestantští reformátoři ještě v průběhu středověku. Daniel dal ještě jinou identifikující charakteristiku moci tohoto malého rohu. „**Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je.**“ Dan. 7:21. A také řekl, že tato moc bude „**...hubit svaté Nejvyššího...**“ Dan. 7:25. Otázkou tedy je: Zapojila se skutečně středověká církev do pronásledování věřících lidí? Co si o této otázce myslíte dnes, milí přátelé? Je to tak z historie? Chceme si čestně přiznat pravdu? Z historie víme, že to tak skutečně bylo. Pro mě, jako pro křesťana je to absurdní. Ve jménu křesťanství pronásledování, mučení a vraždění. Je něco takového vůbec slučitelné s učením milujícího Boha, který poslal svého jediného Syna, aby zemřel za naše hříchy? Zde se jedná o nejhorší diskreditaci křesťanství a jména Pána Ježíše Krista. Jenom šílený ďábel mohl v lidech probudit takové nejhrubší vášně a nenávist. Mnoho učedníků, věrných následovníků Ježíše Krista, bylo v průběhu staletí zaživa upáleno. To vše je spojeno s papežskou mocí během temných staletí její nadvlády. Ze zásady nepoužívám spojení katolická církev v souvislosti s těmito zvěrstvy středověku. Na jednu stranu je čestné a správné podívat se pravdě do očí. Současně si však uvědomuji, že v dnešní katolické církvi je celá řada Pánu Bohu odevzdaných lidí, kteří mohou být svými životy křesťanské služby příkladem pro mnohé. Osobně mám mezi katolíky celou řadu svých přátel, kterých si velice vážím, a proto budu

v souvislosti s minulostí používat především spojení středověká církev, římská církev nebo římské papežství, protože je logické, že především v Římě se vždy nacházela rozhodovací pravomoc o všech těchto podvodech a krutostech. Zjišťujeme ale, že se jedná ještě o další velmi důležitou charakteristiku malého rohu. Pojďme se na to podívat. Proroctví předpovědělo, že se bude „...snažit změnit doby a zákon...“ **Dan. 7:25**. A tak je otázka: Pokusila se tato mocnost změnit Boží zákon? Žel ano. I v tomto případě má Bible naprostou pravdu. Samo papežství se hlásí ke změně dne odpočinku ze soboty na neděli. Toto téma jsme již měli možnost studovat. Poslední charakteristika, které se dotkneme, přesně určuje, kdy se tato moc stane svrchovanou a jak dlouho bude pronásledovat Boží věrný lid. „**Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.**“ **Dan. 7:25**.

Výraz čas = 1 rok = 360 dní

Dva časy = 2 roky = 720 dní

Půl času = ½ roku = 180 dní

Celkem 1 260 dní = let

Protože jsme se učili, že pokud se v Bibli jedná o časové proroctví, tak podle proroka Ezechiela jeden den znamená jeden rok. „...**ukládám ti za každý rok jeden den.**“ **Ez. 4:6**. A tak moc malého rohu měla panovat 1 260 let. Historie i v tomto případě potvrzuje přesnost tohoto prorockého období.

Náš úžasný a milující Bůh je Pánem nad dějinami. Ostrogoti, poslední z deseti kmenů, který oponoval římské církvi, byli poraženi v roce 538 po Kr., čímž římská církev získala prostor vyvinout svou politickou a církevní moc. Ostrogoti byli poslední ze tří vyvrácených rohů, tedy zničených národů. Herulové, Vandalové a Ostrogoti. A přesně o 1260 let později v r. 1798 byla politická moc římské církve zlomena Napoleonovým generálem Bertierem, který přitáhl do Říma, zajal papeže a odvezl jej do vyhnanství.

Společně dnes odhalujeme proroctví sedmé kapitoly Daniele o malém rohu, který vyrostl z hlavy čtvrtého zvířete. V Božím slovu jsme objevili styčné identifikující body, které dokazují, o jakou mocnost se jedná.

Rekapitulace:

1. Malý roh vystoupí v západní Evropě mezi deseti královstvími, které se objevily v důsledku rozpadu Římské říše.

2. Malý roh získává moc vykořeněním tří království – Herulové, Ostrogoti a Vandalové. Všechny tři národy byly svým přesvědčením ariáni, kteří odmítli přijmout papeže za hlavu církve. „**Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale.**“ **Dan 7:8**.

3. Malý roh vyrostle mezi ostatními rohy poté, co budou upevněny. Znamená to, že tato instituce bude získávat na moci po r. 476 po Kr.

4. Tato mocnost se měla lišit od ostatních království. Měla to být nábožensko politická mocnost.

5. Malý roh měl pronásledovat svaté. Četli jsme „Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je.“ Dan 7:21.

6. Tato moc se měla snažit změnit doby a zákon. Jinými slovy, tato náboženská mocnost se měla sama považovat za autoritu s oprávněním změnit Boží neměnný Zákon. Za autoritu měnit Boží časy a Boží příkázání.

7. Proroctví ukazuje, že tato moc měla vládnout 1260 let. Bible říká: „Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.“ Dan. 7:25. Zajímavé je, že naprosto stejné proroctví používá apoštol Jan ve Zjevení, kde máme v několika kapitolách proroctví o 1260 letech.

V tomto proroctví lze zcela jednoznačně vidět, že je jenom jedna jediná mocnost na tomto světě, která povstala na daném místě a v daném čase, a která splňovala všechny tyto body. Už jsme si řekli, že touto mocností je římské papežství. Jako člověku, který vyrostl v římskokatolické rodině se mi to vůbec neříká snadno. Bůh však vede každé svoje věrné dítě k tomu, aby bylo čestné, a aby nezamlčovalo pravdy Božího slova. Sám jsem se s touto skutečností musel vyrovnat před dvanácti lety. Nemohu říci, že mi to trvalo přes noc. Ale Bůh mi dal sílu, že má loajalita vůči Bohu a Božímu slovu je logicky nadřazená loajalitě vůči jakékoli lidské instituci či lidské moudrosti.

Můžeme se také setkávat se snahami o utajení totožnosti tohoto čtvrtého zvířete, ze kterého pak vyrůstá malý roh. Možná je vhodné na tomto místě upozornit na to, že existuje i jiný výklad čtyř celosvětových mocností, které se v knize Daniel objevují. Ti z vás, kteří používáte ekumenický překlad Bible se o tom můžete dozvědět, když se podíváte na výkladové poznámky např. ve 2. kapitole knihy Daniel. Tento pohled, který se snaží tyto čtyři světové říše vyložit jako Babylónskou, Médskou, Perskou a Řeckou, však nemůže obstát. Pojdme se podívat proč.

1. Medopersie byla spojena ještě před jejím vítězstvím nad Babylónem a jednak proto, že sám Daniel první tři říše doslovně označuje. První, jako Babylón, když říká Nebúkadnesarovi již ve 2. kapitole „Ty jsi ta zlatá hlava.“ Dan. 2:38.

2. Druhou říši označuje jako Medopersii. „Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médští a perští.“ V Dan 8:20.

3. Třetí Daniel označuje jako Řecko. „Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král.“ Dan. 8:21.

Nemluvě o tom, že tento podsunutý výklad, o kterém nyní hovoříme, historicky nesouhlasí ani s danými charakteristikami zvířat a

nesouhlasí ani s částmi sochy. Jen těžko se dá také uvěřit tomu, že pokud jsou tato vidění dána Bohem, že by Bůh mohl ignorovat takové impériem jakým byl Řím, které následovalo po Řecku a stalo se mocnější, než všechny předchozí říše. Historie tedy mluví jasně. Proč se však vykladači Písma ze všech sil snaží zastříit totožnost tohoto království? Nebo to má nějakou spojitost s tím, že tato říše bude podle proroctví existovat v pozmeněné formě až do doby konce? Jedno je jisté. Pokud by se povedlo ztížít identifikaci čtvrtého zvířete, tedy římské říše, povedlo by se logicky ztížít i identifikaci malého rohu, oné biblické antikristovské mocnosti.

Nenechme se však zneklidnit a podívejme se nyní na vyvrcholení Danielova velkého proroctví, protože má šťastný konec pro Boží lid. Ve vidění Daniel sledoval pozemské mocnosti, jako bojují o politickou a náboženskou nadvládu. Jeho pozornost však byla náhle upoutána do nebes. „Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy.“ Dan. 7:9-10. Daniel viděl Boha Otce, zde nazvaného Věkovitý, který přišel a usedl na nádherném trůnu. Možná v této souvislosti budte prosím shovívaví a vnímejte tyto ilustrace pouze jako nejlépe míněnou, ale přesto velmi nedokonalou snahu o přiblížení popisovaných událostí. Všimněme si, jak Daniel popisuje tuto událost. „Až přišel Věkovitý.“ Dan. 7:22. Tedy, nyní je soudní dvůr připraven, aby začal soud. „Zasedl soud a byly otevřeny knihy.“ Dan. 7:10. Danielovi byl zjeven soud v nebi, kde Bůh soudil moc malého rohu, který vedl válku, proti svatým. Daniel také viděl výsledek tohoto soudu. „Avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben.“ Dan. 7:26. Pak Daniel viděl něco velmi zvláštního, krásného, co se odehrálo hned poté, co Otec usedl a soud byl připraven začít. „Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka, došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu.“ Dan. 7:13. Kdo je tedy tato významná osobnost nazývaná Syn člověka, která byla představena tomuto věčnému soudci? Ježíš vztáhl tento výraz na sebe více než čtyřicetkrát v Novém zákoně. Svým učedníkům řekl: „Syn člověka bude vydán do rukou lidí, zabijí ho a třetí den bude vzkříšen.“ Mat. 17:22. Jidáše, svého zrádce, se Ježíš zeptal: „Políbením zrazuješ Syna člověka?“ Luk. 22:48. Ale nejdůležitější možná vyjádření bylo, když Ježíš odpovídal veleknězi, který seděl na Kristově soudním přelíčení. „Od nynějška uzříte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ Mat. 26:64. Zde se Ježíš nepochybně představuje, jako Syn člověka, kterého Daniel viděl ve svém vidění. Toho, který přijde s oblaky nebeskými. Přátelé, co na to

říkáte? Chvála Bohu. Kristus přichází na soud, aby zastupoval všechny hříšníky, kteří ho přijali za svého obhájce, tedy za svého prostředníka. A jako náš obhájce na tomto soudu máme jistotu, že Ježíš nikdy neztratí ani jediný případ, který mu svěříme. A to je to nádherné zaslíbení. Text také říká, že „**Zasedl soud a byly otevřeny knihy.**“ Dan. 7:10. Knihy tedy budou obsahovat každý čin v našich životech, ať už byl zlý nebo dobrý. Také zaznamenávají příležitosti, které nám Bůh dal a způsob, jakým jsme na něj zareagovali. A jestliže jsme přijali Ježíše Krista za svého Spasitele a Pána, tak když náš případ přijde před Boha na projednání, Kristus vystoupí dopředu a prohlásí, že je naším Spasitelem, a že jeho smrt, jeho zástupná oběť, že jeho prolitá krev přikryla každý hřích, který jsme kdy spáchali. Nebudeme mít věčný život proto, co my jsme udělali, ale na základě toho, co pro nás udělal Ježíš Kristus. A tak království tedy bylo dáno Kristu a jeho vládě. „**Byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctívali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.**“ Dan. 7:14. A Daniel pokračuje s dalšími dobrými zprávami o Božím království. „**Království, vladařská moc... budou dány lidu svatých Nejvyššího.**“ Dan. 7:27. Boží lid, tedy svatí, budou spolu s Kristem spoludědici onoho věčného Božího království. „**Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.**“ Dan. 7:18. Tato část proroctví jde ruku v ruce s kamenem s Nebúkadnesarova snu. S kamenem, který nebyl vržen lidskýma rukama, a který udeřil do nohou té sochy. „**Kámen se stal obrovskou skálou a zaplnil celou zemi.**“ Dan. 2:35. A tak v těchto dvou paralelních proroctvích Nebúkadnesarův sen o velké soše a Danielův sen o zvířatech je Pánem Bohem shrnutá historie od dob dávného Babylónu, až do velkého dne, kdy Ježíš Kristus přijde na oblacích znovu, aby ustanovil své věčné království. Království lásky a spravedlnosti.

Dnes žijeme v době, která je znázorněna železem, smíchaným s hlinou – v chodidlech oné sochy. A čas příchodu Božího království se blíží. A to je poselství, které se Bůh pokouší sdělit každému člověku na naší zemi. Každému člověku, na tomto místě a to prostřednictvím právě těchto svých velkých a klíčových biblických proroctví. Předpověď historie světa na staletí dopředu v pouhých dvou kapitolách knihy Daniel, ve 2. a 7. je pozoruhodná. Když se nad nimi zamyslíme, tak můžeme s velikou pokorou a vděčností v našich srdcích vyznat, že tato proroctví jsou především vyjádřením nekonečné Boží lásky a úžasného Božího zájmu o svůj lid. V době proroka Daniele byl Jeruzalém v troskách. Boží lid, starozákonní Izrael se nacházel v babylónském zajetí. A to nebylo zrovna nejpozvedivější. Ale Bůh říkal Danielovi velmi neobvyklým způsobem: „Mám věci stále pod kontrolou.“

Králové země přicházejí a odcházejí. Také říše přicházejí a odcházejí. Ale Bůh na své děti na planetě Zemi nezapomněl. Má s nimi plán. Jednoho dne obnoví původní soulad tak, jak to zaslíbil ve svém slově. A tak dvojí proroctví o soše a zvířatech právě vrcholí. Pán Ježíš brzy přijde, aby vykonal soud a obnoví vládu, kdysi ztracenou Adamem a Evou. Pán Bůh touží, aby všechny jeho děti na naší planetě Zemi byly součástí věčného Božího království, aby byly připraveny na setkání se svým Spasitelem, až se vrátí. Jak je to s námi, milí přátelé? Jsme připraveni na setkání s naším Pánem? Těšíme se na setkání s naším Spasitelem? Těšíme se na úžasný dar spasení a věčného života? I dnes bych vás rád pozval k něčemu na závěr. Pokud důvěřujete Božímu slovu, tak můžete tam, kde jste udělat ve svém srdci rozhodnutí, že chcete Pánu Bohu důvěřovat, nehledě i na určitá paradigmatata, kterým jste až doposud věřili. Protože Boží slovo nás vede k tomu, abychom Pána Boha měli na prvním místě v našem životě. I když nás třeba učí věci, které jsou jinak, než jak jsme si mysleli doposud. Na závěr bych vás pozval opět k modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl znovu s velikou pokorou a vděčností ve svém srdci poděkovat za to, že ty jsi Pánem nad dějinami. Ale ty jsi nejenom Pánem nad dějinami. Ty jsi především náš Bůh náš milující Otec. Otec, který miluje každé své dítě láskou, která přesahuje naše chápání. Děkujeme ti za všechno, co jsi nám zjevil ve svém slovu. Děkujeme ti, že ty máš ovečky ve všech církvích a ve všech ovčincích. A děkujeme ti za to, že ty chceš mít na závěr, tak, jak jsi zaslíbil ve svém slově, že bude jeden pastýř a jedno stádo, které bude sjednoceno na bázi tvé pravdy, tvého slova. Děkujeme ti Pane Ježíši za toto všechno. Děkujeme ti za to, že jsi přišel, abys zemřel za naše hříchy. Chci tě prosit za každého z nás, jak tady jsme, aby ve tvém království zbytečně nikdo z nás nechyběl. A tak tě prosím, abys nás vedl a chránil v našich životech a z hlouby své duše ti za to vše chci poděkovat. Amen.

